

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 55. S. Adalberti Archiepiscopi Magdeburgensis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 980.

spem tamen humani fugientem ex-
perunt. Ibi Rex post paucos dies, us-
que ad ultimum spiritum Jesu Christo
fidelis, ex vulnere extinctus est. Annis
regnauerat quinquaginta, primus qui
apud Danos Christianam fidem induxit,
atque Septentrionem Ecclesiis & Evan-
gelii Prædicatoribus implevit. Obit
vero in Festo Sanctorum omnium anno
nongentesimo octogesimo, corpusque
Roschildam in Regnum suum relatum,
atque in Ecclesia S. Trinitatis ab ipso ædi-
ficata sepultum. S. Haroldus ob mor-
tis suæ causam SS. Martyribus adscri-
ptus est.

Epitaph.
ap. Bar.

§. LV.

*S. Adalberti Archiepiscopi Magdebur-
gensis Obitus.*

Sup. §. 16. Anno sequente nongentesimo octo-
gesimo primo S. Adalbertus, primus
Archiepiscopus Magdeburgensis, anno
Pontificatus sui decimo tertio obdormi-
vit in Domino. Is ab Ottone II. Impe-
At. SS. ratore Privilegium obtinuerat, cujus re-
Ben. Sæc. 5. nore Monachis, ex quibus Capitulum
P. 571. Magdeburgense constabat, Archiepisco-
pum eligendi potestas fiebat. S. Adal-
berto defuncto Clerici populusque una-
nimi voce Archiepiscopum elegerunt
Ochtricum, virum scientiæ fama cla-
rum,

rum, tunc Imperatori servientem, quam-
 vis S. Adalbertus, cum adhuc luce frue-
 retur, publice prædixisset, Ochtricum
 Successorem suum neutiquam futurum.
 Nam Adalbertus & Ochtricus nunquam
 moribus conveniebant, unde complu-
 res, cum Ochtricus Scholæ Magister es-
 set, ex Congregatione abierunt. Itaque
 Legati a Capitulo Magdeburgensi iter in
 Italiam ingressi, ubi ad Regiam Otto-
 nis II. pervenerunt, Gisleri Episcopi
 Merseburgensis, qui apud Imperatorem
 tunc plurimum valebat, suffragium im-
 plorant, & Legationis suæ causam ape-
 riunt, quibus ille consilium & opem pro-
 mittit; sed simulata fronte, namque
 cum postea ad Imperatorem S. Adalber-
 ti obitum detulisset, ejus pedibus pro-
 volutus sibi ipsi Archipræsulatum Mag-
 deburgensem, obsequii longo tempore
 præstiti præmium, conferri rogavit; ei-
 que illico Imperator annuit.

Mox e conclavi Cæsaris egrediens,
 Ochtrico & ceteris Legationis sociis in-
 terrogantibus, an pro causa sibi commis-
 sa feliciter perorasset, respondit; sibi vix
 licere se ipsum in propriis & domesticis
 causis juvare, quod avaritia, præsertim
 Romanorum, usque adeo Regiam cor-
 rumperet. Tandem ubi solos habuit,
 quid ageretur, professus est. Tum libel-

Sæculum X.
A. C. 983.

lo Benedicto VII. Papæ publice tradito translationem hanc ratam haberi postulavit. Papa, congregata Synodo, quaesivit, an liceret Gisilero ad Archiepiscopatum Magdeburgensem transire, Sedem non habenti, postquam Hildevardus Episcopus Merseburgensem Cathedram invasisset. Responderunt corrupti Iudices, id omnino licere; itaque Gisiler Archiepiscopatum obtinuit, Merseburgensis autem Episcopatus suppressus, & illa regio Halberstadiensi Episcopo subdita. Ochtricus exinde Beneventum profectus, ibique morbo correptus decessit, postquam sera poenitentia subiisset, quod relicto monasterio Archipræfulatum ambitiose quaesivisset.

§. LVI.

S. Adalbertus Episcopus Pragensis.

Discipulorum S. Adalberti Magdeburgensis nullus illustrior S. Adalberto Pragensi fuit. Is in Bohemia, Patre, nomine *Slaving*, Comite & amplissimarum ditionum Domino natus, in Baptismo dictus est *Voitiecht*, quæ vox Sclavonica lingua *Solatium Exercitus* significabat. Cum parentes puerulum subito gravi morbo laborantem Deo consecrassent, postquam convaluit, Magdeburgum missus est, sub cura Adalberti Archiepiscopi